OLIMPICA (XII)

A XIV-a EDIȚIE A J.O.: LONDRA, 1948

PRIMA OLIMPIADĂ POSTBELICĂ

Nu s-a construit nici un stadion nou. „Empire Stadium" de la Wembley — sediu consacrat al sportului profesionist — a devenit pentru două săptămîni și pentru 100.000 de spectatori „templul" sportului amator. O pistă pentru alergări a fost urgent amenajată. Natația și sporturile de sală — la Empire Pool; ciclismul — la Hernie Hill; canotajul — la Henley, pe Tamisa.

În ziua inaugurării, la 29 iulie, o

Accidentat la mîna dreaptă, în urma unei explozii, armurierul maghiar Károly Takács învață să tragă cu mîna stîngă și reușește să devină campion olimpic la pistol viteză!

căldură toridă se abătu asupra Londrei: 40 de grade la umbră! Ceremonia a durat vreo două ore. N-au defilat, desigur, toți participanții. Mulți s-au ferit să pățească precum colegii lor care au leșinat de insolație sau și-au pierdut rezerva de energie și. (desigur, din șanse...). Donald Finley, recordmanul Europei pe 110 m. garduri, rostește jurămîntul olimpic.

Atletismul a fost din nou în centrul atenției generale. Dar au lipsit doi dintre cei mai mari atleți ai lumii, care între anii 1942 și 1945 au doborît toate recordurile mondiale de semifond: Gunder Hägg și Arne Andersson. Descalificați, între timp, pe viață, pentru profesionism, cei doi nu au mai putut sprijini echipa olimpică a Suediei. Au absentat, apoi, sportivii sovietici, ca și atleții altor țări (germanii, japonezii). Din păcate, nici atleții noștri nu au putut participa — deși unul dintre ei ar fi meritat cu prisosință să fie pe pista olimpică: Ion Moina; în anul în care medalia de argint pe 100 m se cîștigă cu 10,4 s, sprinterul român, cel mai rapid alergător european al vremii, parcurge distanța, la Cluj, în același timp, egalînd propriul său record național!

Nici n-a trecut bine o jumătate de oră de la festivitatea de deschidere, și primul campion olimpic urcă pe podium: Emil Zatopek, care cîștigă aici cu o ușurință uluitoare proba de 10.000 m. Recordmanul mondial al distanței, finlandezul Viljo Heino, demn urmaș al lui Nurmi și favoritul probei, nu a putut sta lîngă Zatopek decît 15 ture, apoi a abandonat. Chiar și cel de al doilea sosit, algerianul din Franța, Alain Mimoun, a rămas cu 47,8 s în urma învingătorului.

Pe 5000 m. lupta a fost mult mai strînsă. În eliminatorii, Zatopek a făcut greșeala de a se „bate" pentru locul întîi cu suedezul Erik Ahlden, deși ambii aveau calificarea asigurată! Acest efort inutil îl va costa victoria finală... Ultima parte a finalei a fost intens dramatică. De la 3500 m. belgianul Gaston Reiff se distanțează de adversar și ia un avans considerabil. Dar în ultimul tur revenirea lui Zatopek este formidabilă. Cu grimasele lui, devenite proverbiale, cu răsuflarea atît de ritmică încît i s-a spus mai apoi „omul-locomotivă", Zatopek îl ajunge din urmă pe belgian și pierde doar cu un piept pe linia de sosire!

La una din probele atletice, în care avem pretenția că rezultatele sînt de un adevăr cvasi-absolut, vremea a jucat concurenților o festă regretabilă. E vorba de triplusalt. Concurenții săreau în ordine alfabetică, dar după cei cu litera A, o furtună puternică s-a abătut asupra stadionului, împiedicînd continuarea probei. La reluarea ei, pista de elan se muiase și... iată, ca urmare, clasamentul final: 1. Ahman (Suedia); 2. Avery (Africa de Sud)... (Ei nu erau, cu siguranță, cei mai buni din lume la această probă!).

Printre ceilalți atleți vom remarca pe negrul jamaican Arthur Wint, care a participat la trei probe: a cîștigat 400 m în 46,2 s, s-a clasat al doilea la 800 m în 1:49,5 și a abandonat în finala ștafetei de 4 x 400 m din cauza unui clacaj explicabil: alergase, în 8 zile, de 3 ori 800 m și de 6 ori 400 m!

Scrimera maghiară Elek Ilona a realizat o performanță remarcabilă, cîștigînd proba de floretă la Berlin (în 1936) și repetînd performanța după 12 ani! Asemenea faptă n-a mai fost săvîrșită de nici o altă sportivă.

EDIȚIA A XIV-a

Locul: Londra (Anglia)
Data: 29 iulie — 14 august 1948
Participanți: 4468 de sportivi (din care 438 femei) din 59 de țări
În program: 19 discipline sportive, cu 138 probe
Sportivii români nu au participat

CLASAMENTUL — NEOFICIAL — PE MEDALII

	Aur	Argint	Bronz
1. S.U.A.	38	27	19
2. Suedia	16	11	17
3. Franța	10	6	13
4. Ungaria	10	5	12
5. Italia	8	11	8
6. Finlanda	8	7	5
7. Turcia	6	4	2
8. Cehoslovacia	6	2	3
9. Elveția	5	10	5
10. Danemarca	5	7	8
11. Olanda	5	2	9
12. M. Britanie	3	14	6
13. Argentina	3	3	1
14. Australia	2	6	5
15. Belgia	2	2	3

Eroii

FRANCINA (Fanny) BLANKERS—KOEN, atletă olandeză, născută la 26 aprilie 1918, a fost vedeta incontestabilă a ediției. După ce a concurat destul de obscur, în 1936, la Berlin, „olandeza zburătoare" (cum a fost poreclită), mamă a doi copii și soție a unui reputat ziarist, revine, la 30 de ani, în arena olimpică și cîștigă toate probele de alergare, obținînd 4 medalii de aur (100 m, 200 m, 80 m. g. și ștafeta 4x100 m). Ea ar fi putut probabil cîștiga și săritura în înălțime (la care deținea recordul mondial cu 1,71 m), dacă orarul prea încărcat i-ar fi permis să participe. A fost dublă campioană europeană în 1946 și triplă campioană în 1950, la vîrsta de 32 de ani. A deținut recorduri mondiale la alergări pe plat și pe garduri, la săriturile în înălțime și în lungime, precum și la pentatlon.

Fanny Blankers-Koen

baschet

CAMPIONII FESTIVALULUI PIONIERESC DE MINIBASCHET

Zăpușeala ce se pornise ieri, încă din primele ore ale dimineții, nu i-a împiedicat pe participanții la ediția a VI-a a Festivalului pionieresc de minibaschet să-și dispute cu ardoare meciurile decisive pentru locurile premiate ale întrecerii. Feriți cît de cît împotriva arșiței de stejarii ce înconjoară terenurile de bitum de la Palatul pionierilor, micuții baschetbaliști au făcut din plin dovada bunei lor pregătiri și a ambiției ce-i anima pentru o comportare cît mai onorabilă. De altfel, fiind vorba de pregătire, este cazul să subliniem cu multă satisfacție că, față de acum patrucinci ani, nivelul minibaschetului este superior cu două clase. Se vădește, în momentul de față, preocuparea profesorilor pentru o pregătire fizică adecvată și, mai cu seamă, pentru însușirea cît mai profundă a elementelor de bază ale tehnicii și tacticii individuale. În plus, ceea ce nu este de loc neglijabil și oglindește orientarea sănătoasă a antrenorilor, presingul a fost aplicat frecvent și uneori cu rezultate favorabile (cazul partidei dintre Șc. sp. Oradea și Șc. sp. 2 București, în care orădenii au recuperat, în ultimele minute, un handicap de cinci coșuri și au cîștigat tocmai datorită acestui sistem modern de apărare-atac). Iată clasamentele finale:

Băieți I: 1. ȘC. SP. TIMIȘOARA (prof. S. Borza), 37—31 în finala cu Șc. sp. Pitești, 2. Șc. sp. Pitești (D. Georgescu), 3. Șc. sp. Oradea (A. Pop), 4. Șc. sp. 2 București, 5. Șc. generală 5 Roșiorii de Vede, 6. Șc. sp. 3 București, 7. Lic. „Bolyai" Tg. Mureș, 8. Șc. sp. Suceava, 9. Șc. sp. Botoșani. **Coșgeteri:** 1. **D. OPRICĂ** (Pitești) 67 p, 2. V. Zgriban (Timișoara) 60 p, 3. I. Socol (Timișoara) 58 p.

Băieți II: 1. ȘC. SP. 2 BUCUREȘTI (Șt. Gheorghiu), 2. Șc. sp. Mediaș (C. Tătaru), scor final după două întîlniri: 39—31 pentru Șc. sp. 2. **Coșgeter: E. MORA** (Mediaș) 13 p.

Fete I: 1. ȘC. SP. PLOIEȘTI (G. Năstase), 41—38 în finala cu Șc. sp. Oradea, 2. Șc. sp. Oradea (T. Velciov), 3. Șc. sp. Brașov (Elena Roșu), 4. Lic. „Bolyai" Tg. Mureș, 5. Șc. sp. Bacău, 6. Șc. sp. Galați, 7. Lic. 35 București, 8. Șc. sp Pitești, 9. Șc. sp. Mediaș, Șc. generală 69 București a fost eliminată pentru neprezentări repetate. **Coșgetere:** 1. **MAIA CUȚOV** (Ploiești) 105 p, 2. Cătălina Gură (Ploiești) 104 p, 3. Ecaterina Szabo (Oradea) și Paula Lupuian (Brașov) 81 p.

Fete II: 1. ȘC. SP. BRAȘOV (Octavia Simon), 40—39 în finala cu Șc. sp. Sibiu, 2. Șc. sp. Sibiu (Maria Fleșeriu), 3. Șc. sp. Pitești (N. Șufariu), 4. Șc. sp. Gheorghieni, 5. Șc. sp. 2 București. **Coșgetere:** 1. **MARIA MOCANU** (Sibiu) 43 p, 2. Maria Nichita (Brașov) 41 p, 3. Maria Ciceo (Brașov) 39 p.

Premii pentru cele mai bune desene cu subiect minibaschet: 1. **EMIL CREȚU** (Pitești), 2. Mariana Băzărea (Sibiu), 3. Adriana Rusnac (Brașov).

D. STANCULESCU

UN NOU ANTRENOR EMERIT: TEODOR NICULESCU

În viitoarea campionatelor europene de box rezervate tineretului, cu plăcutele momente sărbătorești consacrate tinerilor maeștri ai pugilismului continental, nu a trecut neobservată vestea promovării antrenorului Teodor Niculescu. A fost o „ridicare în grad" meritată, pe care lumea boxului românesc a salutat-o cu satisfacție.

Proaspătul antrenor emerit, în vîrstă de 41 de ani (născut la 14 februarie 1931, în comuna Mihăești-Muscel), s-a dedicat boxului în toate etapele carierei sale. În 1957 îl găsim încă pugilist activ, disputîndu-și finala campionatului național de seniori, la categoria semigrea, cu reputatul campion european Gheorghe Negrea. În 1954 și-a încheiat studiile, specializîndu-se, firește, în box, la Institutul de educație fizică și sport, împreună cu colegii de generație, nu mai puțin devotați boxului: Constantin Dumitrescu, Alexandru Vladar și Florian Costin. Tînărul profesor de educație fizică aplică suma cunoștințelor sale de specialitate la clubul bucureștean de tineret „Viitorul", din 1961 pînă în 1968, cînd trece ca antrenor la clubul Rapid, căruia îi este credincios și astăzi.

În tot acest răstimp, Teodor Niculescu a format cîțiva boxeri de faimă, dacă n-ar fi să-i amintim decît pe Victor Zilberman, Constantin Stanef, Gheorghe Bădoi sau Gabriel Pometcu. Din 1962, Tedy (cum îi spun prietenii) a fost de mai multe ori antrenor al loturilor olimpice sau naționale de seniori și de tineret. Numele lui rămîne strîns legat în special de „generația de la Bolzano" (echipa de tineret care a înfruntat formația vestită a Italiei) și de recenta „garnitură europeană" (de la Turei pînă la Babescu).

Teodor Niculescu intenționează să poarte această tînără formație pînă la viitoarele campionate europene de seniori de la Belgrad (1973), dar nu exclude posibilitatea ca unii dintre membrii ei (Turei, Condurat, Lazăr, S. Cuțov și chiar Culineac) să fie incluși în lotul olimpic încă anul acesta.

RUGBY

Astăzi restanța: FARUL CONSTANȚA — UNIVERSITATEA TIMIȘOARA

Astăzi, duminică, la Constanța se desfășoară penultimul meci (restant) din divizia A, între **Universitatea Timișoara**, campioana actualei ediții, și **Farul Constanța**. Un meci în care timișorenii sînt decișii — ne-au declarat-o — să obțină măcar un rezultat egal pentru a se distanța cel puțin cu un punct în clasament de „secunda" Știința Petroșani.

Clasamentul, astăzi, are următoarea înfățișare:

1.	Știința Petroșani	22	16	2	4	231:115 56
2.	Univ. Timiș.	21	17	0	4	268:128 55
3.	Dinamo Buc.	22	14	2	6	306:161 52
4.	Steaua Buc.	22	13	4	5	341:153 52
5.	Grivița Roșie	21	11	4	6	278:201 47
6.	C.S.M. Sibiu	22	9	1	12	167:191 41
7.	Rulmentul Bîrlad	22	9	1	12	156:199 41
8.	Farul C-ța	20	9	0	11	169:232 38
9.	Polit. Iași	22	8	0	14	184:243 38
10	Sportul studențesc	22	7	1	14	200:266 37
11.	Gloria Buc.	22	5	1	16	162:295 33
12.	Agronomia Cluj	22	4	0	18	114:392 30

● Ultimul meci restant al campionatului: Farul — Grivița Roșie, la 1 iulie.

● Perioada transferărilor la rugby: între 1 iulie — 1 august.

fotbal

AZI, ULTIMA ETAPĂ A DIVIZIEI A

(Urmare din pag. 1)

ciurile de la **Tg. Mureș, Petroșani** și **Brașov**. Pe aceste trei... „fronturi", într-un dialog la distanță, se va decide cine va părăsi prima scenă a fotbalului nostru, alături de Crișul.

La Tg. Mureș, Petroșani și Brașov, **Politehnica, Jiul, Petrolul** și **C.F.R. Cluj** vor încerca să se agațe de acest... ultim pai, pentru a avea o vară și o vacanță liniștită. Dar cineva trebuie să guste din amărăciunea retrogradării! Cine va fi?

Teoretic și Farul e o posibilă candidată, deși constănțenii au nevoie de un singur punct, și acela pe teren propriu!

La Cluj și **Arad** au loc două meciuri care altădată ar fi fost capete de afiș. Dar pentru **Rapid** conturile sînt încheiate, visul frumos al „Cupei U.E.F.A." s-a năruit mai ușor decît și-ar fi închipuit cineva, iar „U" Cluj, cu golaveraj său bun, e sigură de prezența, în toamnă, în această competiție internațională. La Arad, **U.T.A.** va primi replica unei echipe, **S. C. Bacău**, cîndva cu alte aspirații, acum cu gîndul la locul 4, în care își pune ultimele speranțe. Dar acest loc pare a fi destinat lui A.S.A. Tg. Mureș — o revelație a acestui campionat, bineînțeles dacă în orașul de pe Mureș nu se va întîmpla duminică o minune — sau poate Steagului roșu. În fine, la **Oradea** e meciul de adio al echipei lui Vlad, meciul de rămas bun și de promisiuni pentru anul viitor. **Crișul** nu mai are ce pierde, adversara sa de azi, **Steaua**, la fel, iar de aici un meci... cuminte, într-o etapă cu atîtea jocuri fierbinți.

TENIS

In campionatul pe echipe

PROGRESUL BUC. — POLITEHNICA CLUJ 19—5

Întîlnirea divizionară de tenis dintre echipele Politehnica Cluj și Progresul București, programată pe terenurile din parcurile orașului s-a desfășurat, în nota de superioritate a formației oaspe. Tenismenii din Capitală au repurtat un succes clar — scor 19—5 — rezultat care putea fi însă mai strîns, dacă în unele partide clujenii nu s-ar fi speriat de... victorie. Astfel, Marieta Ghercioiu a avut un set (6—4) și avantaj de 4—1 în cel de al doilea, în fața Simonei Nunweiller. A fost însă egalată, pierzînd apoi nu numai acest set (5—7), dar, demoralizată, și pe următorul, la scor: 1—6. Vera Rado și Ecaterina Roșianu au oferit un joc echilibrat, viu disputat. Clujeanca a condus cu 5—3, avînd și setbal, dar experiența lui Roșianu și-a spus cuvîntul, ea adjudecîndu-și întîlnirea în două seturi „lungi": 7—5, 9—7. La fel s-au petrecut lucrurile în partida de juniori Szilaghi — Russen, cîștigată de ultimul cu 7—5, 10—8, după ce clujeanul, în setul II, a condus cu 4—0!

Gazdele au obținut o frumoasă victorie la dublu mixt, unde perechea Boldor, Vera Rado a dispus de cuplul Mureșan, Ec. Roșianu cu 4—6, 6—1, 6—4.

Alte rezultate (primii sînt jucătorii clujeni): Boldor — Ovici 4—6, 1—6, Komoroczi — Mureșan 4—6, 0—6. O. Negru — A. Viziru 6—3, 4—6, 6—4, Boldor — Mureșan 0—6, 6—3, 4—6, Suzana Marc — Mihaela Nosa 1—6, 2—6, S. Negru — Russen 6—0, 5—7, 6—3, M. Ghercioiu — Folticka 6—1, 6—0, Komoroczi, Boldor — Ovici, Mureșan 6—8, 6—2, 0—6, Negru, Szilaghi — Curcă, Russen 6—4, 2—6, 5—7.

Următoarea adversară a clujenilor va fi echipa Construcții București întîlnire programată pentru marți și miercuri (jocul cu Steaua s-a amînat).

Paul RADVANI-coresp.

PLENARA ANTRENORILOR DE FOTBAL DIN CAPITALĂ

Luni 28 iunie, de la ora 18, va avea loc la Facultatea de drept Plenara antrenorilor de fotbal din Capitală.

Vor participa antrenorii echipelor divizionare, din campionatele orășenesc și sectoarele Municipiului București.

ȘAH

S-A ÎNCHEIAT TURNEUL FEMININ DE LA BRAȘOV

Iată rezultatele ultimei runde: Stadler — Wasnetzki 1—0, Polihroniade — Just 0—1, Gheorghieva — Honfi 1—0, Reicher — Vreeken, Șul — Radzikowska, Baumstarck — Teodorescu și Ivanka — Makai remize.

CLASAMENTUL FINAL: Ivanka 9½, Șul 8, Polihroniade 7½, Reicher, Stadler, Makai 7, Baumstarck, Vreeken, Just, Gheorghieva 6½, Teodorescu 6, Radzikowska 5½, Honfi 4, Wasnetzki 3½.

Aseară a avut loc festivitatea de închidere a turneului.

CITIȚI NR. 12 AL REVISTEI ILUSTRATE SPORT

Spicuim din cuprins:

● **În cinstea Conferinței Naționale a partidului și a celei de a 25-a aniversări a Republicii:** Tineretul sportiv — angajat cu toate forțele pe frontul muncii creatoare.

● În prim plan, Olimpiada: Voleibaliștii au mari șanse de afirmare; Lia Manoliu și Argentina Menis în avanpremieră olimpică.

● **Sportivi români — medaliați olimpici.**

● Indiscrețiile lui Waldi.

● **Rugbyștii Timișoarei „răpesc" primul titlu Bucureștiului.**

● FOTBAL: Orice sfîrșit poate însemna și un început (fotoreporta) la meciul România — Italia 3—3); **Dumitrache încearcă să refacă terenul pierdut**; Marcu: „Visez echipa națională"; **Ajax Amsterdam a făcut să triumfe fotbalul ofensiv**; Campioana Europei 1972: echipa R. F. a Germaniei; **Varietăți fotbalistice.**

● Vă mai amintiți de „gazela neagră"? (fotoreportaj cu fosta mare sprinteră de culoare Wilma Rudolph)

● **SPORT MAGAZIN.**

Acest interesant număr se găsește de vînzare la toate chioșcurile pentru difuzarea presei din Capitală și din provincie.

ÎN VIZITĂ LA BRAZILIENII HANDBALULUI

(Urmare din pag. 1)

de a intercepta toate rachetele *adverse).*

Oprea Vlase îmi spune din mers: „Dacă pui mîna pe cureaua biciului, frige. Nu știu dacă se mai poate face ceva peste ceea ce facem".

Băieții au intrat la dușuri. Rămîn cu Nicu Nedef. Curg amintirile. Acum 10 ani am scris reportajul „Victoriei de la Dortmund". I-am întîmpinat pe handbaliștii la Craiova. A fost prima lor mare victorie. A urmat Praga. A urmat Parisul...

Cele trei victorii au o singură întrerupere: Stockholmul. (Ca și fotbaliștii brazilieni, a căror triplă are și ea o singură întrerupere, la Londra, în 1966).

Echipa de handbal a României își va apăra cele trei titluri la München, peste două luni. Brazilia își va apăra și ea tripla cunună la München, peste doi ani.

Dar paralela se oprește aici. Astăzi, lucrurile sînt puțin schimbate. Acum 10 ani, în handbal existau, la drept vorbind, doar două mari puteri: Cehoslovacia și Suedia. În ultimul timp au apărut alte forțe: R.D. Germană, U.R.S.S., Iugoslavia, Ungaria. Și nu numai ele.

Ce reprezintă handbalul românesc în istoria celui mondial?

Handbalul nostru este, dacă vreți, comparabil cu efortul cerebral al lui Internazionale sau, mai bine zis, cu o invitație la rigoare. Celebra noastră apărare de la Dortmund și nu mai puțin celebrul ei contraatac au obținut atunci acel 9—8, care este echivalent cu 1—0 în fotbal. La Dortmund, handbalul românesc a creat tipare savante, în care a închis valurile de fantezie ale „hazenei" cehoslovace și deceniile de istorie ale handbalului scandinav, un fel de fotbal al Nordului, adaptat pentru nopțile sale lungi.

A urmat Praga. Tiparele își făcuseră datoria. A început dansul, după repetițiile Harleem-ului din sala Floreasca... Au fost acele memorabile seri pragheze, cînd Hnat plonja pe parchet pentru a trimite, miraculos, de jos în sus, proiectilul devenit, parcă, o minge de tenis.

Și a venit era atleților. (Era sulițașilor sau a săritorilor de triplu travestiți în handbaliști). Cineva (sau ceva) trebuia să oprească bombele lui Gruia. Handbaliștii din R.D. Germană s-au decis atunci să simplifice ecuațiile etajate, calculînd totul în unghiuri de forță și kilogram-metri. Soluția a fost adoptată și generalizată. Dreptunghiul handbalului începea să devină prea mic.

★

— Cum se pot explica unele înfrîngeri din ultima vreme?

Nicu Nedef nu stă pe gînduri:

— Poate prin faptul că am făcut unele concesii marii eurse a înarmării fizice, cu gîndul ascuns de a opri acest virtej.

— Ce se întîmplă acum?

— Am lăsat deoparte nostalgia „jocului de altădată". Cred că la München vom fi buni pentru a urca prima colină olimpică...

★

Coboară Gruia. E vesel. Îmi spune: „Peste două zile îmi dau examenul de stat. Iar apoi voi încerca să redevin brațul de fier al echipei naționale. Știu, obstacolele sînt din ce în ce mai grele, dar nu se poate să nu găsesc niște goluri de aer în apărările adverse".

★

Pe șosea plouă. S-a întunecat. Șoferul Oprea Vlase conduce cu atenție. Tac. El simte nevoia să vorbească:

„Într-o zi, în mai, profesorul Ghermănescu s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Ascultă, Oprea, trebuie să vii la lot. Vom lucra toți, împreună. E nevoie". N-am stat pe gînduri. Am primit imediat. Cred că totul merge bine. Cred că o să iasă bine".

— Pe ce mizezi, Oprea?

— Pe munca teribilă a băieților.

— Bine, dar lucrează și alții, la fel de mult. Unde se va putea face diferența?

— Din munca asta grea trebuie să se nască improvizația.

— De ce tocmai la noi?

— La muncă egală, handbaliștii noștri au fost întotdeauna mai isteți. Ei pot redeveni... brazilienii handbalului.

Unde mergem

ATLETISM: **Stadionul Republicii**, de la ora 17,15: „triunghiularul" feminin România—Cehoslovacia—Olanda.

CAIAC—CANOE: **Lacul Herăstrău**, de la ora 7,40: „Cupa C.S.Ș." (juniori).

FOTBAL: **Stadionul „23 August"**, ora 20: Dinamo București—F.C. Argeș (divizia A);

Terenul Politehnica, ora 10: Sportul studențesc Buc.—Chimia Rm. Vîlcea (divizia B);

Terenul Progresul, ora 10: Progresul Buc.—Portul Constanța (divizia B).

LUPTE: **Sala Floreasca**, de la ora 10: întreceri în cadrul celei de a XI-a ediții a Turneului internațional de lupte (greco-romane și libere) al României.

MOTO: **Stadionul Metalul**, de la ora 10: etapa a IV-a a campionatului republican de dirt-track.

Azi, pe riul Someș

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE PESCUIT STAȚIONAR „CUPA PRIETENIA"

Asociația Generală a Vînătorilor și Pescarilor Sportivi organizează duminică, pe riul Someș în apropierea municipiului Dej (județul Cluj), întrecerile de pescuit staționar din cadrul concursului internațional dotat cu „Cupa Prietenia". Vor lua parte echipe reprezentative ale asociațiilor de pescuit sportiv din țări socialiste.

Răspunde Ion Poștașu

NICULAE VISALON, BUCUREȘTI. Ați cîștigat pariul cu șeful dv. N-aș putea să spun, însă, dacă asta este bine sau rău! Oricum, confirm că, în ediția 1958

—1959 a campionatului diviziei A la fotbal, în meciul disputat la 7 iunie pe Stadionul Republicii, C.C.A. (Steaua) a pierdut cu 1—0 meciul cu Jiul, după un aut de poartă la care Ciurdărescu a interceptat mingea trimisă de Voinescu lui Cepolski.

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. V-a inspirat o știre apărută în ziarul nostru, și anume că, în timpul meciului Ajax — Internazionale, hoții de buzunare au furat de la diverși cetățeni 63 de portofele:

Eu aș pune-o-ntrebare,
Auzind aceste știri:
Ce-ar fi fost prin buzunare,
De grau și... prelungiri?

SANDA APOSTOL, TIMIȘOARA. Scrieți frumos. La propriu și la figurat! Cu atît mai mult regret că nu vă pot da răspunsul solicitat. În evidența Federației, nu există un luptător cu numele indicat de dv.

V. TEPELUS, BUCUREȘTI. Apreciați că ultimele răspunsuri date în cadrul prezentei rubrici sînt prea „cuminți":

Nu-ți văd acul. De ce oare?
L-ai pierdut sau unde e?
Ori, cuprins de remușcare,
Tu l-ai dat la I.C.M.?

Iată și răspunsul:

Dacă vrei precis să știi:
Nu l-am dat (Din chibzuință).
M-am gîndit că iar îmi scrii
Și-mi va fi de trebuință!

LEONARDO, LIVIUS TOMESCU, BUCUREȘTI. Un jucător, odată înlocuit de un coechipier, nu-și mai poate

relua locul în echipă, în meciul respectiv, sub nici o formă. Mi-a plăcut fraza de încheiere: **„ai dv. fidel cititor (cînd găsesc ziarul!)".**

C. THEO, COMUNA CEAMUL DE SUS. Ion Ionescu se ocupă actualmente de

piticii Rapidului. Pregătește noi... Ion Ionești. Fostului internațional nu putem, deci, decît să-i urăm: spor la lucru!

ȘTEFAN BARBOȘ, RODNA VECHE. Fără să fi avut prea multe prezențe în echipa națională, Ilie Datcu a fost, totuși unul dintre cei mai buni portari români. În divizia A, el n-a apărut decît poarta unei singure echipe: Dinamo București.

CĂTĂ BARASCU, COMUNA GAUJANI. 1) Da. 2) **„Pentru a deveni membru cotizant al unui club, ce condiții trebuie să îndeplinesc?"** Presupun că nu trebuie să dați nici un examen! Luați contact, prin corespondență, cu clubul pe care îl simpatizați.

UN GRUP DE ABONAȚI DIN REȘIȚA. **„Sîntem nevoiți să facem pe... Ion Poștașu, față de unele afirmații legate de palmaresul întîlnirilor de fotbal dintre reprezentativele Ungariei și U.R.S.S. Fotbaliștii maghiari au cîștigat cu 1—0, la Moscova, în 1956, realizînd și o a doua victorie, cu 2—0, la Budapesta, în cadrul C.E. din 1968".** Perfect adevărat. Nici Ion Poștașu n-ar fi putut da un răspuns atît de precis. Vă spun eu!

GRIGORE V. PRAZARU. Meciul de fotbal, de la Lausanne, dintre echipele României și Elveției (scor: 1—0), care ne-a deschis drumul spre turneul final al campionatului mondial din 1970, a fost transmis, **în direct, la televiziune.**

AURA ELENA BEJAN, BRĂILA. Am citit cu multă atenție interesanta dv. **„tennis... story"**, din care îmi permit să reproduc cîteva pasaje: **„Încă de la vîrsta de 8 ani am îndrăgit tenisul și, în timp ce alți copii de vîrsta mea se jucau, eu mergeam la terenul de tenis din grădina publică. Seara, cînd cei mari se săturau de antrenament, îl rugam pe îngrijitor să nu stingă fileul și să mă lase și pe mine să lovesc mingea cu racheta. Dar, de fiecare dată, eram refuzată categoric. De-abia la 12 ani, cînd la școală s-a făcut o selecție pentru învățarea tenisului, mi-am împlinit visul. Eram așa de fericită, încît am uitat să-mi fac temele pentru ziua următoare".** Nu mai spuneți la nimeni lucrul acesta! Mărturisirea dv. ar putea constitui un argument pentru profesorii care nu agreează sportul. Dar, să vedem care este „of"-ul dv.: **„Alcătuiesc un album și aș dori ca pe prima pagină să fie portretul lui Ilie Năstase. Din păcate, nici în librării, nici la meciurile de tenis ale României, n-am găsit fotografia lui Năstase. Dacă aveți cumva vreo fotografie, trimiteți-mi-o, iar în schimb vă voi trimite fotografia mea, împreună cu albumul și fotografia lui Năstase pe prima pagină".** Vă mulțumesc, dar nu trebuie să înstrăinați fotografia dv. Poate că aveți nevoie de ea pentru Buletinul de identitate! Vă dau, de altfel, o veste bună: cu prilejul Balcaniadei de tenis, de la București, Federația de tenis va pune în vînzare fotografiile lui Năstase și Țiriac, cu autografele celor doi jucători. Sîntem informați, de asemenea, că un stoc important de fotografii va ajunge și în provincie.

Ilustrații N. CLAUDIU